

ייעורר ליבי

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים

פרשת וישב תשפ"ו

גליון מס' 13

יענקלה יענקלה, שתבוא לשמים יצעקו עליך "זלזלת ביענקלה"

אני לא מסוגל להודות בזה שאני צריך צומי! קשה לי להודות מול עצמי בחסרון הזה!!!

תגיד, לאכול זה מעלה או חסרון? ברור חסרון! אתה מסוגל להגיד אני רעב? אתה מסוגל ללכת לחנות לקנות אוכל? אם לא תגיד אני רעב, הגוף שלך יתחלש

אבל האמת שלאכול זה מעלה, לקבל צומי זה מעלה. כלומר יש לאדם חסר של רעב, וחסר של הכרה עצמית, מי שלא אוכל יש לו "חסרון" (שמתמלא על ידי יתרון בשם אוכל) מי שלא מקבל צומי יש לו "חסרון" (שמתמלא על ידי יתרון בשם צומי) אז למה לך להישאר עם החסרון?

הבעיה של הדור זה ...

כמה פעמים שמעת את המשפט הזה?

הבעיה של הדור של היום ...

ההמשך לא חשוב, כל פעם יש בעיה אחרת... העיקר הקידומת... "הבעיה של הדור של היום ש" זוהי קידומת מנצחת!

אמרתי לעצמי, אני חייב גם למצוא בעיה בדור של היום... הדור הזה... והנה לא תאמין, מצאתי גם אני! גיליתי את הבעיה של הדור.

אז הנה "הבעיה של הדור" לעניות דעתי {עוד קידומת מצוייה בימינו... אומרים בשם החזון אי"ש שזה גאוה להגיד "לעניד"}

הבעיה של הדור, שכל אחד היום צריך להגיד "הבעיה של הדור!" אולי מספיק? מה אתה חושב לך? שאם תקונן על הבעיות הם יפתרו? אולי אתה צודק, אבל בא תגיד לי איזה בעיה נפתרה בגלל שכל היום קיטרו את הבעיה? למה לנפח רגשי נחיתות?

אני רוצה שתבין בדיוק על מה אני מדבר!

אני ממש לא מדבר על זעקותיו של מרן הגר"ד לנדוי שליט"א ולהבדיל בין חיים לחרים מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל שצעקו על להקדים את כניסת השבת. יש פירצה! חייבים לגדור אותה, אין ספק! ולא צריך להגיע לנושא של נסיעות מחוץ לעיר סמוך לשבת, אלא אפילו בתוך הבתים פנימה, יש "החלקות" לתוך השבת... וההוראה להקדים את השבת, היא לא מדין תוספת שבת! אלא מדין ש"דין דקה אחרי השקיעה, כדין שלוש שעות אחרי השקיעה!" דברים כאלו צריכים להתריע, ובשביל זה יש לנו את גדולי הדור! אני מדבר על משהו אחר! אני מדבר על דיבורים כגון "הבעיה של הדור של היום שאין יראת שמים... אין את הפחד מעבירה... כמו שראינו אצל אנשי פעם... איי ירדת הדורות... זה כבר מזמן לא ירדה, זה מגלשה..."

על זה אני מתכוון! בואו פשוט נעמיד מראה, מול עצמנו, ונסתכל למציאות נכוחה, האם המשפטים האלו גורמים לצורבים הצעירים יותר יראת שמים? אם אתה חושב שכן? אז "בכבוד", וכמה שיותר...

מטרת העלון: לגרום לעצמנו להרגיש בסדר עם זה שאנחנו רוצים צומי! וסליחה מכל אלה שלא צריכים צומי שנאלצים לקרוא נושא שלא קשור אליהם.

אני לא מצליח לקבל צומי! נכון, מטרת העלון הנוכחי, הוא להגיד לעצמנו "זה בסדר שאנחנו רוצים צומי!" כי כל עוד אנחנו בתחושה שזה לא בסדר! הצומי לא יכנס!!! הדלק לא יכנס!

רגע אבל יש בעיה! כל עוד מבחינה שכלית אנחנו לא מסכימים עם זה, אם בשכל אני לא מבין שזה טוב, לא יעזור כל הנושא הרגשי...

אז בא נדבר קצת בפן השכלי, אחר כך נתקדם.

"הבעיה בעלון של פרשת וישלח שפשוט שכחת שצריך להיות בענוה. כן, בדיוק כך! אתה כתבת שאדם צריך לפרגן לעצמו, וזה ממש לא בסדר, צריך להיות בענוה".

כך היה תגובה שקיבלתי. כלומר אם אני רוצה צומי! אני סותר את המושג ענוה!

אני חושב שלא רק שמחמאות עצמיות לא גורמות לגאוה, אלא ההפך הגמור.

נחיתי, ובעל גאוה, זה הולך ביחד!

אם נשאל את הבעל גאוה, רב איד, למה אתה צריך שהסביבה תכיר במעלתך?? למה אתה צריך שיכבדו אותך? למה אתה רץ למזרח? למה אתה רועד כשאתה נכנס לריקודים בחתונה? הרי מעלתך ברורה וידועה, אז למה הצורך שנקיר בה? התשובה לכך, כיון שהבעל גאוה נחות הוא בדעתו, ולמרות המעלות שלו, ויש לו הרבה, הוא מרגיש לא בסדר, אז הוא קורא לעזרה מבחוץ, היי, תכירו בי, תראו את הטוב שלי, כמובן שזה עוזר כמו שתיית מים לצמאים, זה עוזר כמו יין למרי נפש, שפג תוקפו אחרי כמה שעות, לכל היותר זה עוזר כמו חומרי עישון שמשפיעים לכמה ימים, אבל אחר כך שוב בוקע ממנו ביתר שאת הקול הנחות, הלא שווה, הלא בסדר, ואז שוב הוא מנסה לקושש ולהתגאות על אחרים, "נחיתי בעל גאוה" זה לא תרתי דסתר, זה שתי דברים שקורים אחד כתוצאה מהשני.

"הכרה" חייבת לבא ממהו שאתה טוב בו

יש לי קול יפה, אני מאוד רוצה לעלות חזן, ככה גם יעריכו אותי וגם אני יצליח לעורר את ליבות המתפללים. זה לא רק חיובי! זה חובה!

יש לי קול "לא משהו", אני מאוד רוצה לעלות חזן, להראות שאני פה, שישמעו אותי, למרות שהם מעדיפים מישהו אחר, זה גאוה! זה לא אתה! אתה לא חזן! בן אדם צריך לבדוק במה הוא טוב, כתוב שגאוה מביאה לתאוות, הדמיון בניהם שבגאוה אתה לוקח את מה שלא שלך, אתה לא חזן? שב בשקט! כך גם תאוות זה בעצם לקחת משהו שלא שלך, זה אותה בעיה.

תבין! אתה לא מקדם אותי ככה! אתה רוצה לקדם תלמיד? ילד? {בסוד אני יוסיף לך, אתה רוצה לקדם את עצמך?} צומי, צומי ורק צומי.

ענוה לדור שלנו

בשוק המטפלים רגשיים אפשר לומר שככל שהמטפל יותר "עניו", הוא יותר מוצלח, יותר מבוקש, יותר מביא תוצאות למטופל. ככל שהמטפל יותר טיפוס חלש, טיפוס עדין, הוא מטפל יותר מוצלח.

תכלס! איך קונים ענוה?

מיום שחרב בית המקדש אין לנו קרבן שיכפר ולא כהן שיקריב. בזמנו יש עוד משהו שהפסדנו חלקית! "ענוה"

לעתים קרובות, ענוה מתערבבת לנו עם נחיתות, יושב לו אברך/בחור בסדר מוסר ולומד על גנות הגאווה, עם ניגון, "תועבת השם כל גבה לב" ישר הוא אומר לעצמו, מהיום אני לא גאוותן!!! תכלס הוא גם גאוותן, וגם שקרן. הגר"ש וולבה זצ"ל היה אומר לבחורים לא לעבוד על מידת הגאווה, כיון שזה כמו לקצוץ ליונה את כנפיה. וכך שמעתי מהגרא"צ שינדלהיים ר"י דרכי משה.

חייבים ללמוד מוסר! אין בכוונתי חלילה לדבר נגד מוסר, בכוונתי רק לומר שצריך להשמיש את המוסר לדורנו אנו.

מסופר על אחד מבתי המוסר של הדור שלפני השואה, בשעת ליל, בשעת סדר המוסר, ישבו התלמידים ושינו לעצמם "אני גורנישט, אני גורנישט, אני גורנישט, אני אפס אני כלום"

עובר אורח שעבר שמה, הוקסם מהמראה לראות אנשים המחדירים ענוה מהמודע לתת מודע, על ידי שחוזרים על זה שוב ושוב, {לחובבי היסטוריה, זוהי שיטתו של המוסר, הפסיכולוגים דאו העתיקו את זה מהגר"י סלענטר} והחליט אף הוא להצטרף, הוא נכנס חרישית לבית המדרש והתיישב על אחד הספסלים הפנויים, התיישב והחל כמו כולם לומר לעצמו, אני אפס אני כלום אני גורנישט מיט נישט.

הס הושלך באולם... האורח שומע מישהו שמפטיר מרחוק כבעס: "עוד אחד שחושב שהוא "גורנישט"

בא נסה לתח את המשפט "אני גורנישט" המשפט אני גורנישט מורכב משתי מילים. המילה ראשונה "אני" המילה שניה "גורנישט" בשביל להגיד את המשפט הזה צריך קודם כל שיהיה "אני" אחר כך אפשר להגיד "גורנישט"

יש אומרים שענוה זה במעשה... מה זאת אומרת? הרי הרמח"ל וחובות הלבבות והמספיק לעובדי השם, מדברים על ענוה פנימית! ענוה במעשה? הרי זה וודאי שענוה היא משהו פנימי שמשפיע על החיצוני, מה הפשט בענוה במעשים?

ענוה פנימית מבטלת את הגאווה! ענוה חיצונית מרסנת את הגאווה! אז נכון שלא פתרנו את הבעיה מהשורש, אבל הרווחנו הרבה. בא נאמר שבעל מחלוקת שיקבל ע"ע ענוה חיצונית, באותו רגע המחלוקת נגמרה, למגינת לב חדרי "הקאווע שטיבל".

מה הולך פה? ענוה חיצונית?! אלא הפשט הוא כזה: הרכבים של היום זה לא כמו הרכבים של פעם המקררים של היום שונים התנורים של היום שונים, החנויות של היום שונות מהחנויות של פעם, הצבא של היום שונה מהצבא של פעם, המטוסים של היום שונים מהמטוסים של פעם ולפי חלק מהשיטות, הזיתים של היום שונים מהזיתים של פעם, אז למה לחשוב שדווקא האדם נשאר אותו דבר? למה לחשוב שמכונאי של הרכב של סבא שלי יכול לטפל ברכב שלי?

למה לחשוב שאנשים נשארו אותו דבר? ומה שהיה פעם קיים גם היום? האנשים של היום שונים מהדור של פעם! מישהו פעם ניגש

לסבא מסלבודקא, ושאל לפשר כל הנהגת גדלות האדם, הרי הרבה! הגר"י מסלאנט, היה בדרך של שפלות האדם: ענה לו הסבא, אני עוד לא בדרגה שלו...

בעצם, הוא הבין שיש שתי שלבים בעבודת השם, שלב ראשון, גדלות האדם! שלב שני, ענוה!

קראת את העלון עד כאן ולא הסכמת איתי על צורת העבודה של ענוה בדורנו? יש לך צורה אחרת של ענוה, שכן הולכת בדורנו? יש לך משהו אחר להציע?

המעלה של הדור שלנו

אתה יודע מה המעלה של הדור של היום???

אם תשאל מאי נפ"מ? סתם בזבוז זמן בזמן הזה אפשר ללמוד עוד גמ' אתה צודק, אבל מה אתה בורח שמפרגנים לך?? יש לנו מעלה שבוה אנחנו יותר מהדור של החיד"א, יותר מהדור של הפני יהושוע, ואפילו יותר מהדור של הרי"ף. ואם זה באמת מעניין אותך, אז יש לנו מעלה שבוה אנחנו אפילו יותר טובים מהדור של משה רבנו...

מה המעלה? פשוט מאוד. הדור שלנו הוא "דור חי"

אין עוד שום דור בעולם חי!

הדור של משה רבנו לא יכול להניח תפילין!! אנחנו יכולים לקיים מצוות ציצית! רק אנחנו! אין עוד שום דור שיכול לעשות קידוש השם. רק אתה וחבריך. חשבת על זה? חשבת פעם איזה כוח אתה מחזיק? תתעורר! תעיר את עצמך!

אין עוד דור שהקדוש ברוך הוא יכול להגיד עליו "דמשתכחין בצערא דילהון ועוסקין בחדוותא דילי". רק אנחנו אנחנו היחידים שעוזבים את צרות הפרנסה, עוזבים את צרת "הגיוס", ועוסקין בחדוותא, אנחנו היחידים שלועגים ליצר הרע ויושבים ולומדים... ואז אנחנו באים ואומרים לנו "הבעיה של הדור"... ענוה לפעמים גורמת לנו נחיתות... מה הקשר בין ענוה לנחיתות?! נכון, אין באמת קשר, אבל שאתה מטיף לענוה אתה גורם לי לחשוב בטעות על כיוון של נחיתות. למה? כי יש היום יש חיידיקים של נחיתות באוויר. לסיכום: ענוה מושלמת, היא מבית ומחוץ, אך ענוה פנימית בדור שלנו יכול לגרום לנחיתות, צריך הרבה מאמץ בשביל לזכות לענוה מזוככת.

היום מה שאנחנו צריכים זה לטפוח לעצמנו על השכם, ולהגיד לעצמנו כמה אנחנו טובים! אנשי חינוך ומטפלים אומרים ששורש לכל הבעיות של המטופלים שלהם, שהם מרגישים סוג ב', נחיתות= אם כל חטאת

תסתכל בישיבה שלך, בכולל שלך, תשים לב שאלה שבטוחים שהם טובים, הם מגיעים להישגים, זה נכון גם במגזרים, מגזרים שחושבים שהם טובים זה משפיע עליהם לטובה. הבעיה של כל מזלזל באשר הוא, זה לא שהאנשים מזלזלים בו! הבעיה שלו שהוא מאמין בזלזול!

המעלה של המצליחנים זה לא שהם יותר טובים! המעלה שלהם זה שהם מספרים לעצמם שהם הכי טובים. שבת שלום, ותמיד תזכור, אתה בונה את הסיפור של החיים שלך על ידי שאתה מאמין במה שאתה עושה

מעוניין להיות נציג בבית הכנסת שלך? 0527109698